

(f) the term "prescribed" means determined by or in virtue of national legislation as defined in subparagraph (a) above;

(g) the term "refugee" has the meaning assigned to it in Article 1 of the Convention relating to the Status of Refugees of 28 July 1951;

(h) the term "stateless person" has the meaning assigned to it in Article 1 of the Convention relating to the Status of Stateless Persons of 28 September 1954.

Article 2.

1. Each Member may accept the obligations of this Convention in respect of any one or more of the following branches of social security for which it has in effective operation legislation covering its own nationals within its own territory:

- (a) medical care;
- (b) sickness benefit;
- (c) maternity benefit;
- (d) invalidity benefit;
- (e) old-age benefit;
- (f) survivors' benefit;
- (g) employment injury benefit;
- (h) unemployment benefit; and
- (i) family benefit.

2. Each Member for which this Convention is in force shall comply with its provisions in respect of the branch or branches of social security for which it has accepted the obligations of the Convention.

3. Each Member shall specify in its ratification in respect of which branch or branches of social security it accepts the obligations of this Convention.

4. Each Member which has ratified this Convention may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office that it accepts the obligations of the Convention in respect of one or more branches of social security not already specified in its ratification.

5. The undertakings referred to in paragraph 4 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and to

f) betyder ordet „fastsat“ fastsat ved eller i medfør af national lovgivning, som defineret ovenfor under pkt. a);

g) har ordet „flygtning“ den i artikel 1 i konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951 anførte betydning;

h) har ordene „statsløs person“ den i artikel 1 i konventionen om statsløse personers retsstilling af 28. september 1954 anførte betydning.

Artikel 2.

1. Enhver medlemsstat kan påtage sig de i nærværende konvention indeholdte forpligtelser med hensyn til en eller flere af følgende grene af den sociale tryghed, for hvilke der gælder lovgivning, der omfatter dens egne statsborgere inden for dens eget territorium:

- a) lægebehandling;
- b) ydelser i anledning af sygdom;
- c) moderskabsydelse;
- d) invaliditetsydelse;
- e) ydelser ved alderdom;
- f) ydelser til efterladte;
- g) ydelser ved tilskadekomst under arbejdet;
- h) arbejdsløshedsunderstøttelse; og
- i) familiedydelser.

2. Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende konvention er gældende, skal opfylde dens bestemmelser med hensyn til den eller de grene af den sociale tryghed, med hensyn til hvilke den har påtaget sig de i konventionen indeholdte forpligtelser.

3. Enhver medlemsstat skal i sin ratifikation angive den eller de grene af den sociale tryghed, med hensyn til hvilke den påtager sig de i konventionen indeholdte forpligtelser.

4. Enhver medlemsstat, som har ratificeret nærværende konvention, kan senere ved afgivelse af en erklæring underrette Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør om, at den påtager sig konventionens forpligtelser med hensyn til en eller flere grene af den sociale tryghed, som ikke allerede er angivet i dens ratifikation.

5. Den i nærværende artikels stk. 4 omhandlede erklæring om påtagelse af forpligtelser skal anses for en fast bestanddel af